

hvis disse Bestemmelser ikke forekommer det ærede Medlem at bremse Synet tilstrækkeligt, kommer Lovforslaget jo til Behandling her og kommer forhaabentligt ogsaa i Udvalg, saa at man nærmere vil kunne drøfte, hvordan man kan faa den nødvendige Bremse indført.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) omtalte Dominikanerklosteret i Ribe. Der har siden Begyndelsen af 90erne foreligget en Plan, udarbejdet af Professor Amberg, til Restaurering af Klosteret. Arbejdet er imidlertid meget kostbart, idet det vil komme til at koste adskillige hundrede Tusind Kroner, og det er derfor blevet udsendt af finansielle Grunde i al den Tid, vi har befundet os i finansiell Nødstilstand. Hvis Statens finansielle Forhold i de kommende Aar bedrer sig, kunde det tænkes, at man tog denne Plan op; den findes i Øjeblikket hos det særlige Syn, men det er maaske et Spørgsmaal, om man, hvis Sagen blev taget op paa ny, vilde lade det bero ved denne gamle Plan fra 90erne.

Det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr) ønskede Tilskuddet til den afskedigede Pastor Anton Jensens Pension forhøjet. Pastor Anton Jensen fik, da han blev afskediget, den lovmæssige Pension, som imidlertid paa Grund af, at han var meget ung, ikke var stor, nemlig 189 Kr. 79 Øre. Paa Finansloven 1911—12 blev der da bevilget ham et Tilskud paa 410 Kr. 26 Øre, saa at hans samlede Pension blev 600 Kr. Jeg har ladet mig fortælle, at man gjorde dette, fordi man mente, at 600 Kr. svarede til, hvad Valgmenighedspræster fik i Pension. Hvis man nu vilde forhøje Tilskuddet fra 400 til 600 Kr. — og mere synes jeg egentlig ikke, man kunde forhøje det —, vilde han faa netop det Beløb, som Statskassen i Almindelighed tilskylder til Præsters Pension. Jeg skal henstille dette til Overvejelse i det kommende Finansudvalg.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) berørte forskellige Forhold vedrørende den nye Præstelønningslov. Det ærede Medlem omtalte først Præsteboligerne. Han mente, der kunde indtræde det mislige Forhold, at en yngre Mand med en mindre Løn kom til at bo i en gammel, stor Præstegaard, hvilket vilde blive uoverkommeligt for ham. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det under Forhandlingerne om Præstelønningsloven udtrykkeligt blev fremhævet, at en kongelig Anordning skulde ordne dette Forhold med den frie Bolig, og en

saadan er under Udarbejdelse. Der bliver i denne indsat saadanne Regler, at der ikke vil ske Præsterne nogen Uret i saa Henseende. Den Vedligeholdelsesudgift, Præsterne vil faa, vil variere efter deres Embede, og man tænker sig noget saadant, som at Embeder i 3die Lønningsklasse skal svare 100 Kr., Embeder i 2den Lønningsklasse 200 Kr. og i 1ste Lønningsklasse 300 Kr. Alt derudover udredes af Lønningsfonden. Det kan for saa vidt være Præsterne ligegyldigt, om Præstegaarden er større eller mindre.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Præstegaardsjordernes Salg. Der er endnu ikke givet nogen almindelig Regel herom, og jeg tror heller ikke, en saadan vil blive givet, før Landbokommissionen har afgivet Betænkning. Den fik nemlig ogsaa til Op-gave at undersøge, hvorledes der skal forholdes med Jorder i offentlig Besiddelse, derunder Præstegaardsjorder. Ved Salg af disse har man hidtil i Almindelighed fulgt den Regel, naar der var et større Areal og der ikke meldte sig en Udstykningsforening, at man spurgte Kommunalbestyrelsen, om der i Kommunen var Brug for Jord til Husmandsbrug. Var der ikke det, og man gik til Salg ved Auktion, udbød man først Jorden i smaa Lodder og tog senere et samlet Opraab.

Det ærede Medlem omtalte endelig Offerafløsningen og mente, der kunde være Fare for, at Ministeriet, naar man afløste Højtidsofferet og Accidensofferet samtidig, skulde gøre Forandringer i den hidtil skete Afløsning. Afløsning af Højtids-offeret er nemlig tidligere foregaaet paa to Maader. I Begyndelsen afløste man det med en fast Sum en Gang for alle, senere gjorde man Offerafløsningen afhængig af Befolkningstallet, saaledes at Beløbet fastsattes ved en med 5 Aars Mellemlum foretagen Revision, højere eller lavere, efter som Befolkningens Tal steg eller faldt. Den sidste Afløsningsmaade er sikkert den retfærdigste og naturligste. Det ærede Medlem mente nu, at naar man gik til en samlet Afløsning, vilde Ministeriet prøve paa at faa de ældre Kontrakter med Kommunalraadene ændret, saa at Summen blev foranderlig. Ja, det er rigtigt. Det vilde Ministeriet prøve paa at gøre, for det er det retfærdigste, men det kan jo ingen Steder ske uden Kommunalbestyrelsens Sanktion. Det fremhæves udtrykkeligt i Loven, og jeg var selv ivrig for at faa indsat den Bestemmelse, at tidligere Overenskomster angaaende Højtidsofferets Afløsning, der er